

GENITIV SINGULÁRU

Rod		
MUŽSKÝ životný	<i>toho</i>	zájmeno ukazovací
	<i>jednoho</i>	číslovka základní
	<i>nového, cizího</i>	adjektiva
	<i>mého, tvého, jeho, jejího našeho, vašeho, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>studenta, muže</i>	substantiva
MUŽSKÝ neživotný	<i>toho</i>	zájmeno ukazovací
	<i>jednoho</i>	číslovka základní
	<i>nového, cizího</i>	adjektiva
	<i>mého, tvého, jeho, jejího našeho, vašeho, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>bytu, měsíce</i>	substantiva
ŽENSKÝ	<i>té</i>	zájmeno ukazovací
	<i>jedné</i>	číslovka základní
	<i>nové, cizí</i>	adjektiva
	<i>mojí, tvojí, jeho, její naší, vaší, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>ženy, židle skříně, kosti</i>	substantiva
STŘEDNÍ	<i>toho</i>	zájmeno ukazovací
	<i>jednoho</i>	číslovka základní
	<i>nového, cizího</i>	adjektiva
	<i>mého, tvého, jeho, jejího našeho, vašeho, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>města, moře nádraží</i>	substantiva

Genitiv (druhý pád) se v singuláru používá:

a) k vyjádření vlastnictví (= že něco patří někomu) nebo autorství:

*To je bratr **Evy**. To je auto **našeho dědečka**. To je román **Karla Čapka**.*

b) po slovech vyjadřujících část, míru nebo váhu (*kousek, čtvrt, půl, kilo, metr, litr* apod.):

*kousek **chleba**, čtvrt **hodiny**, půl **roku**, kilo **sýra**, metr **látky**, litr **mléka***

c) po některých slovesech a slovesech s předložkami: *Bojím se **zubaře**. Petr se zamiloval do **Aleny**.*

d) po těchto předložkách: *bez, během, blízko, do, kolem, kromě, místo, od/ode, podle, u, uprostřed, vedle, z/ze:*

bez *peněz*, během *týdne*, blízko *školy*, u *banky*, uprostřed *města*, z *České republiky*

e) v datu: Je *dvacátého května*.

Na substantiva v genitivu se ptáme tázacími zájmeny *koho*, *čeho*:

Koho se zeptáš? – Zeptám se *učitele*. *U koho bydlíš?* – Bydlím u *kamarádky*.

Čeho se bojíš? – Bojím se *nemoci*.